

Література

1. Мартянов О.І. Оптимізація фінансових ресурсів підприємств України в умовах глобальної фінансової кризи [Електронний ресурс] / О.І. Мартянов, Т.О. Макух. – Режим доступу: http://esteticamente.ru/portal/soc_gum/sru/2011_1/index.htm.
2. Обушна Н.І. Методи оптимізації структури капіталу [Електронний ресурс] / Н.І. Обушна, Д.О. Шалюта. – Режим доступу: <http://dspace.nuft.edu.ua/jspui/bitstream/123456789/10850/1/Methods.pdf>.

Турчиняк О. В., ст. гр. ФСТЗм-11
Гуцал І. С., д.е.н., професор

ІНВЕСТИЦІЇ В ЗАБЕЗПЕЧЕННІ ІННОВАЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ АКЦІОНЕРНИХ ТОВАРИСТВ

Ефективний розвиток національної економіки вирішальним чином залежить від масштабів впровадження новітньої техніки та технологій. Підвищення активності інноваційної діяльності вітчизняних підприємств є однією з головних передумов стабільності та сталого розвитку економіки. Але водночас суб'єкти господарювання в умовах невизначеності стикаються з такою серйозною перешкодою як хронічний дефіцит інвестиційних ресурсів. Вивчення світового та вітчизняного досвіду переконливо свідчить, що вирішення проблем інвестиційного забезпечення інноваційної діяльності підприємств полягає, у першу чергу, в обґрунтуванні теоретико-методичних підходів для збільшення обсягів притоку інвестицій. В ринковому середовищі, яке постійно змінюється, інноваційна діяльність підприємства буде здійснюватися успішно лише за умови збільшення обсягів ресурсів і їх ефективного використання.

Дослідженню проблеми інвестиційного забезпечення інноваційної діяльності приділяється значна увага в наукових працях та дослідженнях багатьох вітчизняних і зарубіжних вчених-економістів, таких як: С. Абрамов, А. Анчишкін, Ю. Бажал, П. Бубенко, І. Бузько, Л. Водачек, А. Гальчинський, В. Геєць, В. Гриньова, М. Крупка, В. Пономаренко, І. Сазонець, Б. Санто, В. Семиноженко, Б. Твісс, М. Хучек, Й. Шумпетер, Ю. Яковець, О. Ястремська та інших. Однак певні теоретичні та науково-методичні проблеми інвестиційного забезпечення інноваційної діяльності вітчизняних підприємств залишились не вирішеними у повній мірі, а саме: обґрунтування ефективних підходів щодо вибору об'єктів інвестування та оцінки інвестиційної привабливості інноваційних об'єктів; також потребують уточнення методичне забезпечення інвестиційної привабливості інноваційних об'єктів та концептуальні засади щодо формування інвестиційного забезпечення інноваційної діяльності підприємств.

Вихід української економіки із кризового стану, обумовленого структурними диспропорціями виробництва, неефективністю використання ресурсів, технологічною і технічною відсталістю більшості галузей промисловості, значною мірою залежить від інноваційної та інвестиційної активності вітчизняних підприємств.

Одержані в процесі дослідження результати у сукупності вирішують важливе науково-практичне завдання – розроблення теоретичних, методичних положень, науково-практичних рекомендацій щодо формування інвестиційного забезпечення інноваційної діяльності підприємств. Основні висновки та результати, які отримані в ході дослідження, полягають у наступному.

Вивчення складових інноваційного процесу (“нововведення – інновація – інноваційна діяльність”) дозволило встановити послідовність його елементів та співвідношення з інноваційною діяльністю. Доведено, що складові інноваційного процесу формують взаємозв’язаний, логічний ланцюжок послідовних подій від ідеї до конкретного продукту (робіт, послуг), технологій та їх розповсюдження (поширення) при практичному використанні. Інноваційна діяльність – це складова інноваційного процесу, що охоплює сукупність таких стадій: ініціацію, маркетинг інновацій, інвестування, виробництво інновацій, їх просування, реалізацію, оцінку ефективності. Відмінною особливістю інноваційної діяльності є відсутність стадії диверсифікації, яка віднесена до інноваційного процесу як більш широкого за змістом поняття.

Ми пропонуємо підприємство, що впроваджує інновації, розглядати як систему “підприємство – інноваційний проект” або інноваційний об’єкт. Це дозволить інвестору зробити обґрунтований вибір об’єкта інвестування, що забезпечить гарантію отримання запланованих результатів з урахуванням потенційних можливостей як суб’єкта господарювання, так і конкретного інноваційного проекту.

У процесі дослідження виявлені такі ознаки класифікації підприємств, що впроваджують інновації: готовність підприємства до інновацій; характер інноваційної діяльності; вид інновації; джерела фінансування. Обґрунтовано доцільність використання додаткової класифікаційної ознаки – інвестиційна привабливість підприємства, як складової інноваційного об’єкту, за якою підприємства та інноваційні проекти (інноваційні об’єкти) можна розподілити на низько, середньо та високо інвестиційно привабливі.

Сучасний стан інноваційного процесу в Україні, тенденції його розвитку мають певні недоліки щодо державного регулювання, діючого механізму фінансування та стимулювання інноваційної діяльності. Виявлені недоліки негативно впливають на здійснення інноваційної діяльності на усіх рівнях: держава – галузь – регіон – підприємство. Особливо це стосується

впровадження конкретних інноваційних проектів на підприємствах незалежно від форми власності та організаційно-правової форми господарювання.

Аналіз стану інноваційної діяльності підприємств виявив низьку активність інвесторів в інноваційній сфері та довів, що у вітчизняних підприємств на сьогоднішній день відсутні відповідні економічні умови для впровадження інновацій.

Аналіз потенційних джерел фінансування інноваційної діяльності виявив обмеженість внутрішніх інвестиційних ресурсів і неможливість застосування більшості з них на практиці. Тому найбільш реальними джерелами в короткостроковій перспективі при залученні інвестиційних ресурсів у високотехнологічні наукоємні галузі економіки повинні бути наступні: власні кошти (прибуток та амортизаційні відрахування); позичені кошти (кредит та венчурне фінансування); залучені кошти (емісійне фінансування); комбіноване фінансування. Особливу увагу пропонується приділити фінансуванню інноваційної діяльності шляхом емісії цінних паперів.

Поліпшення інноваційної діяльності залежить від обсягу та об'єктивності інформаційної бази і це стосується, насамперед, бізнес-планів інноваційних проектів.

Література

1. Закон України "Про пріоритетні напрями інноваційної діяльності в Україні" від 16.01.2003 р. № 433-IV // Офіційний вісник України. – 2003. – № 7. – Ст. 271.
2. Ерохин С.А. Инновационная модель промышленного роста / С.А. Ерохин // Актуальные проблемы экономики. – 2013. – № 12. – С. 3-6.
3. Кравченко С. Обґрунтування умов фінансування інноваційних рішень / С. Кравченко // Фінанси України. – 2012. – № 12. – С. 41-46.
4. Тимошук А.С. Патентні інновації та економічний розвиток / А.С. Тимошук // Розбудова держави. – 2014. – № 11-12. – С. 9-11.

Фаринич Ю. Ю., ст. гр. ФСТзм-11
Квасовський О. Р., к.е.н., доцент

ФОРМУВАННЯ КОРПОРАТИВНОЇ СТРАТЕГІЇ ПІДПРИЄМСТВА

Основними варіантами базових корпоративних стратегій підприємства є стратегія прискореного росту, стратегія стабілізації або обмеженого росту та стратегія скорочення. Відповідно до основних видів корпоративних стратегій визначаються види генеральної фінансової стратегії підприємства.

Кожному виду фінансової стратегії властивий свій набір цільових установок, що визначають пріоритетні напрями фінансової діяльності, яким необхідно приділяти особливу увагу. Наприклад, стратегія фінансової підтримки прискореного росту підприємства направлена на забезпечення